وضعیت سلامت روان در بین دانشجویان پزشکی دانشگاه علوم پزشکی مازندران: پیمایشی با استفاده از پرسشنامه سلامت روان (GHQ-12)

سیاوش مرادی، مهدی پوراصغر عربی، منصور رنجبر ، پدرام شریعتی
(d.smor86@yahoo.com)

مقدمه

مشکلات سلامت روان در بین دانشجویان پزشکی شایع است و ممکن است بر عملکرد تحصیلی و عملکرد حرفه‌ای آینده تأثیر بگذارد. این مطالعه با هدف ارزیابی وضعیت سلامت روان دانشجویان پزشکی دانشگاه علوم پزشکی مازندران و شناسایی عوامل مرتبط انجام شد.

روش

این مطالعه توصیفی-تحلیلی مقطعی با مشارکت ۲۷۳ دانشجوی پزشکی در سال ۱۴۰۳ انجام شد. شرکت‌کنندگان از مقاطع مختلف تحصیلی با استفاده از نمونه‌گیری تصادفی طبقه‌ای انتخاب شدند. داده‌ها با استفاده از فرم جمعیت‌شناختی و نسخه فارسی پرسشنامه سلامت عمومی ۱۲ سؤالی (GHQ-12) جمع‌آوری شد. تجزیه و تحلیل آماری در نرم‌افزار IBM SPSS نسخه ۲۵ با استفاده از آزمون‌های تی مستقل، آنالیز واریانس یک‌طرفه، آزمون من-ویتنی یو، آزمون کروسکال-والیس و آزمون کای‌اسکوئر، بسته به مورد، انجام شد.

یافته ها

میانگین سنی شرکت‌کنندگان ۳/۱۷ ± ۲۲/۹۱ سال بود. میانگین نمره کل GHQ-12 برابر با ٦/٤٠ ± ١٥/٩٦ بود. در مجموع، ٥٣/١٪ از دانشجویان وضعیت سلامت روان مطلوبی داشتند، در حالی که ٤٦/٩٪ وضعیت سلامت روان نامطلوبی داشتند. ارتباط معناداری بین نمره کل GHQ-12 و جنسیت (P=٠/٠٢٩)، وضعیت اشتغال (٠/٠٣٤ =P) و سطح تحصیلات والدین (٠/٠٤٠ =P) مشاهده شد. دانشجویان پسر،شاغل و دارای والدین با تحصیلات دانشگاهی، نمرات بالاتری داشتند. همچنین نسخه فارسی GHQ-12، همسانی درونی خوبی را نشان داد (آلفای کرونباخ = ٠/٨٦٦).

نتیجه‌گیری

تقریباً نیمی از دانشجویان پزشکی وضعیت سلامت روان نامطلوبی داشتند. این یافته‌ها بر نیاز به غربالگری هدفمند سلامت روان و مداخلات حمایتی در دانشکده‌های پزشکی تأکید می‌کند.